

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvtatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4 Vtrum puer in deserto natus possit absque baptismo saluari in fide
parentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](#)

QVODLIBET. VI. ARTIC. IIII. & V.

D. 328. diate continentis haberet, q̄ sit locus ex ordine ad primum continens, vnde accipitur idem locus fm eundem situm ad primum continens, & propter hoc locus est immobilis. Secundum ergo hāc opinionem, qua vera est, necessitas exequendi in loco conuenit corpori ex hoc, q̄ dependeret a primo continente, & propter hoc primum continens non est in loco nisi per accidens, & secundum partes, vt dī in 4. Physic. Angelus autem non dependet a primo continente, nec etiā corpus gloriosum, quod perficitur per aliam ex diuina fructuōne beatificatā, & ideo nulla necessitas est, q̄ corpus glorificatum, aut angelus ab aliquo locali corpore abiat: & propter hoc nihil prohibet corpus d̄ glorificatum, vel etiam angelum in conexo cœli empyrei esse.

D. 329. AD PRIMVM ergo dicendum, q̄ verbum illud Ansel. intelligendum est in via affirmationis. Non n. possibile est, q̄ aliquid sit in nihilo tanq̄ in contine te: sed iste intellectus non facit ad propositum.

AD SECUNDVM dicendum, quod ratio ista procedit de corpore dependente a primo continente.

QVÆSTIO III.

DE INDE quæsumus est de his quæ pertinent ad hominem.

- ¶ Et primò, De spiritualibus.
- ¶ Secundo, De corporalibus.
- ¶ Circa spiritualia quæsumus est.
- ¶ Primò, De sacramentis.
- ¶ Secundo, De virtutibus.
- ¶ Tertiò, De peccatis.

¶ Circa sacramenta quæsita sunt duo de baptismo.

- ¶ Primò, De necessitate baptismi. Vtrum scilicet puer qui nascitur in deserto, vbi nō potest aqua haberi, moriens sine baptismo saluari possit in fide matris fidelis.
- ¶ Secundò, De impedimentoo matrimonij, quod prouenit ex baptismo. Vtrum si Christianus qui baptizat Iudeam, cui primo dederat fidem de contrahendo si baptizareretur, cognoscens eam postea carnaliter consummet matrimonium.

ARTICVLVS IV.

Vtrum puer in deserto natus, possit absque baptismo saluari in fide parentum.

CIRCA primum sic procedebatur. Videtur q̄ puer in deserto natus possit absque baptismo saluari in fide parentum. Non enim est minoris efficaciam fides tempore gratia, quam tempore legis natura: sed tempore legis natura salubrantur pueri in fide parentum, vt Gregorius dicit. ergo etiam nunc tempore gratia.

¶ Præt. Per Christum non est arcta hominibus via salutis, cum ipse dicat Ioā. 10. Ego veni ut vitam habeant, & abundantius habeant: sed ante Christi adventum salubrantur aliqui pueri in fide parentum. ergo multo magis nunc post Christiaduentum.

SED CONTRA est, quod Dominus dicit Ioān. 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & spiritu sancto, non potest intrare in regnum cœlorum.

RESPON. Dicendum, quod ab illa damnatione, quam humanum genus incurrit pg peccatum pri-

mi parentis, nullis potest liberari, nisi per Christū,

qui solus ab illa damnatione immunit inuenitur, ita scilicet ut ei incorporetur sicut capiti membrū, hoc autem tripliciter fieri potest. Primo quidem, per susceptionem baptismi, secundum illud ad Gal. 3. Omnes qui in Christo baptizati esis, Christum induisti. Secundo, per sanguinis effusionem propter Christum, quia per hoc etiam aliquis passioni Christi conformatur, a qua efficaciam fortitudi baptismus. Vnde dicitur de martyribus Apoc. 7. gloriari vestras suas in sanguine agni. Tertio modo, per fidem & dilectionem, secundum illud Prov. 13. Per misericordiam, & fidem purgantur peccata, & Act. 15. dicitur Fide purificat corda eorum. Et per fidem Christus habitat in cordibus nostris, vt habeatur ad Eph. 3. Vnde & ipse baptismus dicitur fide sacramentum & secundum hoc dicitur esse triplices baptismus, scilicet aqua, spiritus, & sanguis, quia alia duo supplet vice in baptismi aqua, si ramē ad sit propositum suscipiendo talem baptismum, ita. ¶ Articulus necessitatibus, non autem cōtempsum religionis sacramentum excludat. Manifestum autem, q̄ in pueris nondum habentibus vim rationis, non potest esse motus fidei, & dilectionis, q̄ in positum suscipiendo baptismum, & ideo non possunt saluari, nisi per baptismum aqua, q̄ et per baptismum sanguinis, si proper Christum occidentur, ex quo non solum Christiani, sed etiam manes fiunt, vt August. dicit de Innocentibus. Et sic patet, q̄ ille puer in deserto moriens sine baptismo, idem non consequitur.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod fm quoq̄ tempore legis natura non sufficiebat ad salutem parvularum solus motus fidei in parentibus, sed re quirebatur aliqua exterior protelatio fidei, per ali quod sensibile signum. Et secundum hoc nihil differebat id, quod tunc requireretur ab eo, q̄ nunc requiritur ad salutem, nisi q̄ nunc illud signum sensibile est determinatum, tunc erat indeterminatum, & pro voto adhibebatur. Aliorum opinio est, q̄ filius interior motus fidei relatus ad salutem pueri sufficiebat ad salutem pueri, nec tunc diminuitur est fidei virtus, sed augmentatur gradus salutis, quia nunc qui saluantur per Christum, statim introducuntur in regnum cœlorum, quod tunc non erat; unde nō est inconveniens si ad hoc amplius aliquid requiratur, scilicet baptismus, vt dicitur Ioān. 3.

AD SECUNDVM, dicendum, q̄ per Christum in hoc ipso est ampliata hominibus via salutis, q̄ nō per cum aperta est, eis ianua vita eterna, quia ante clausa erat per peccatum primi parentis.

ARTICVLVS V.
Vtrum possit esse matrimonium inter Christianum, & Iudeam baptizatam ab eo, quam &c.
AD SECUNDVM sic proceditur. Videtur q̄ non possit esse matrimonium inter Christianum, & Iudeam baptizatam ab eo, quam carnaliter cognovit post fidem de contrahendo datam. Dicitur enim in Decretis 30. q. 1. q̄ filius sacerdotis non potest ducere in uxorem puellam, quam pater eius baptizauit. ergo multo minus, si ipse met baptizat eam, non posset eam habere in uxorem, si ergo iste Christianus baptizauit Iudeam, nō potest eam in uxorem accipere.

SED CONTRA est, quia secundum iura, quando post fidem datam de contrahendo per verba de futuro, sequitur copula carnalis, est matrimonium presumptum